

MINI DICIONARI DE KANT

VOCABULARI : I.KANT

- Raó**: Facultat de pensar, d'establir relacions d'implicació entre els judicis.
- Sensibilitat** : Facultat o capacitat de captar perceptivament el món que ens envolta.
- Enteniment** : Facultat o capacitat de conèixer el món percebut i de representar-lo mitjançant conceptes i jutjar-lo mitjançant judicis.
- Categoria** : Concepte pur (buit de contingut empíric), que sintetitza l'experiència sensible.
- Imaginació** : Facultat d'extreure esquemes sintètics d'allò percebut mitjançant la sensibilitat.
- Noümen** : Cosa en sí; La realitat en sí mateixa, de la qual podem pensar la seva existència, però no tenir-ne coneixement ni cap mena de percepció possible.
- Fenomen** : Allò que se'ns apareix. És una intuïció empírica que prové de la sensibilitat composta per una matèria = dades dels sentits + una forma = intuïció pura d'Espai i Temps.
- Transcendental** : Condicions a priori de possibilitat de l'Experiència. No és el que està més enllà de tota experiència sinó anterior i la fa possible.
- Idea** : Concepte necessari de la raó pura al qual no correspon cap objecte que pugui ser donat als sentits. No és objecte de coneixement però serveix de model per a l'acció moral.
- Substància** : És transcendental , categoria que fa possible el coneixement dels objectes materials. No en tenim coneixement com a constituent dels objectes, només
- Dialèctica** : Lògica de l'aparença que serveix per criticar les pretensions de la raó d'ultrapassar els límits de l'experiència en el seu afany de trobar un fonament últim a tot allò donat.
- Voluntat** = Raó pràctica. És autònoma en el sentit de que es regula a sí mateixa i no depèn de res exterior que l'obligui a actuar. Construeix els seus propis imperatius o mandats els quals compleix per Deure o respecte a la llei moral.
- Libertat** : És la condició necessària de tota moralitat. No es pot demostrar la seva existència; pertany a l'àmbit del noümen com a ideal de tota acció. L'humà en participa per què si per una part és : fenomen i com a tal sotmès a la llei de la causalitat ; per altra part és noümen (ànima, esperit) i com a tal pot arribar a ser lliure. És un postulat de la raó pràctica.
- Postulat** : Enunciat o proposició que es considera vertader sense demostració i que s'ha d'acceptar perquè, cas de no fer-ho, la moral no seria possible.